

Finanstilsynet
 Århusgade 110
 2100 København Ø
 Att.: Fuldmægtig Susanne Holte

København, den 15. april 2011

Høringssvar vedrørende bekendtgørelse om kerneopgaver i investeringsforeninger m.v. og investeringsforvaltningsselskaber samt meddelelse om delegation

Finanstilsynet har ved mail af 24. marts 2011 anmodet om InvesteringssForeningsRådets eventuelle bemærkninger til bekendtgørelse om kerneopgaver i investeringsforeninger m.v. og investeringsforvaltningsselskaber samt meddelelse om delegation. I det følgende har vi først anført vores overordnede bemærkninger efterfulgt af de mere specifikke bemærkninger til rapporten.

Overordnede bemærkninger

UCITS IV-direktivet overlader det til investeringsforeningerne selv at beslutte hvilke opgaver, der eventuelt ønskes delegeret, når blot der ikke delegeres så mange opgaver, at selskabet ender med at blive tomt. Dog kan kerneopgaven investeringsforvaltning ikke delegeres til depotselskabet eller andre foretagender, hvis interesser kan være i strid med investeringsforvaltningsselskabets eller deltagernes interesser, jf. UCITS IV-direktivets artikel 13. Derudover stiller direktivet krav om, at den virksomhed, som opgaven delegeres til, skal være kvalificeret til og i stand til at varetage de pågældende opgaver.

Bekendtgørelsen definerer en række kerneopgaver og sammenholdt med § 33, stk. 3, jf. stk. 9, i forslag til lov om investeringsforeninger m.v. medfører dette, at den danske lovgivning bliver snævrere end direktivet. InvesteringssForeningerne får derved ikke fuldt ud mulighed for at tilrettelægge deres virksomhed på den mest optimale måde. InvesteringssForeningsRådet finder det på baggrund heraf mest hensigtsmæssigt, at lovregler om delegation udformes i overensstemmelse med UCITS IV-direktivets regler herom.

Vedrørende bekendtgørelsens anvendelsesområde finder InvesteringssForeningsRådet, at denne bør regulere danske investeringsforeninger uanset om foreningen vælger et dansk investeringsforvaltningsselskab eller et udenlandsk administrationsselskab. Vi finder det imidlertid uheldigt, at bekendtgørelsen inddrager regulering af udenlandske UCITS's delegationsmuligheder, når disse har udpeget et dansk investeringsforvaltningsselskab. Det vil være konkurrencebegrænsende, fordi det bliver mindre attraktivt at lade et dansk investeringsforvaltningsselskab forvalte udenlandske UCITS. Det vil være til skade for danske investeringsforvaltningsselskaber, som ikke vil kunne udnytte oplagte forretningsmæssige muligheder. Det bør derfor alene være det udenlandske UCITS's hjemlands regulering, der fastslår, hvad der kan delegeres.

InvesteringssForeningsRådet hilser det i øvrigt velkomment, at bekendtgørelsen definerer, at det alene er kontrollen med beregning af fastsættelse af den indre værdi samt af emissions- og indløsningskurser, der anses som kerneopgave, og ikke selve beregningen.

Specifikke bemærkninger

Ad § 1, nr. 6 og § 3:

Som en konsekvens af ovenstående bemærkning om, at udenlandske UCITS alene bør reguleres af deres hjemlands regulering for så vidt angår mulighederne for delegation, bør ”investeringsforvaltningsselskaber” og ”investeringsforvaltningsselskabets” udgå af bestemmelserne.

Ad § 2, nr. 1

Ligeledes som en konsekvens af ovenstående bør ”udenlandske UCITS’s” udgå af § 2, nr. 1.

Ad § 3, stk. 1:

Investeringsselskabsforeningens Råd finder, at det er et behov for og ønske om en større bevidsthed omkring, hvilke ydelser og køb, som karakteriseres som delegation i forhold til et almindeligt aftaleforhold. Som nævnt ovenfor er det hensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen kommer til at indeholde en udtømmende positiv afgrænsning af, hvilke aftaler om delegation af opgaver, som Finanstilsynet ønsker meddelelse om. En sådan afgrænsning kræver formentlig, at der indledes en nærmere dialog herom. Det foreslås, at der tages afsæt i UCITS-direktivets bilag II og listen over opgaver. Det fremgår af bemærkningerne til loven, at udgangspunktet er, at det kun er aftaler om delegation af opgaver, som kræver tilladelse efter den finansielle lovgivning, som Finanstilsynet skal underrettes om.

Historisk set har aftaler om f.eks. kantineforhold, reception, uddannelse og kursusaktiviteter ikke været anset som delegation, men snarere indkøb af ukomplicerede tjenesteydelser eller underleverancer. Et nyere eksempel kunne være aftale om foreningens adgang til et standard it-system til ejerbogføring. Dette er næppe en opgave, hvis indkøb skal bebyrde foreningen med en underretningspligt eller tilsynet med en kontrolopgave.

En negativ afgrænsning kan virke uheldigt vidtrækkende også set i forhold til bødesanktionen i bekendtgørelsens § 4. Den skitserede løsning vil kunne anvendes på kort sigt indtil et eventuelt fælles arbejde om en positiv opstilling kan føres ind i bekendtgørelsen. Der ville med fordel også kunne indsættes et fælles kriterium om, at kun aftaler af væsentlig betydning skal indsendes.

Ad § 3, stk. 1, nr. 1:

Bestemmelsen giver anledning til tvivl om, hvorvidt undtagelsen tillige omfatter aftaler med udenlandske fondshandelsplatforme, som blandt andet anvendes i Tyskland og Luxembourg, hvor foreningens beviser omsættes til en række institutionelle investorer. Den danske investeringsforening, som benytter en handelsplatform til at omsætte beviser på det udenlandske marked, kan således have svært ved at vide, hvorledes den institutionelle investor har tænkt sig at markedsføre beviserne.

Ad § 3, stk. 1, nr. 3:

Der bør i stedet udformes en udtømmende positivliste, jf. vores bemærkning til § 3, stk. 1. Såfremt det af bekendtgørelsen fremgår, hvilke aftaler om delegation, der ikke skal gives meddelelse om, fx ”kantinedrift, receptions- og telefonpasning”. For at bestemmelsen skal være dækkende, mangler der formentlig et ”eller lignende administrative forhold” enten i nr. 3 eller i et nyt nr. 4. I modsat fald vil der kunne opstå tvivl om, hvorvidt der eksempelvis skal gives meddelelse aftaler om kopieringsopgaver eller rengøring.

Ad § 3, stk. 2, nr. 5:

I § 3, stk. 2, nr. 5 bør der tages højde for, at foreningens bestyrelse konkret kan have bemyndiget ansatte i foreningen eller investeringsforvaltningsselskabet til at indgå aftalen.

Ad § 3, stk. 2, nr. 9:

Det vil fremgå af resumeet af aftalen, hvad denne omhandler, herunder om der er tale om en rådgiveraftale og at investeringsbeslutninger derfor træffes af investeringsforvaltningsselskabet/foreningen eller også, at det er en porteføljeforvaltningsaftale, hvorefter investeringsbeslutningen træffes af porteføljemanager.

Det foreslås derfor, at anden halvdel af bestemmelsen udgår.

Foreningen bør kunne vælge at indsende en kopi af hele aftalesættet, hvorved underretningspligten kan opfyldes uden unødigt byrde eller omkostninger for foreningen.

Bestemmelsen foreslås derfor omformuleret til:

”9) Et kort resume om aftalens væsentligste indhold eller en genpart af hele aftalen”.

Hvis der er spørgsmål eller kommentarer til det anførte, står InvesteringsForeningsRådet naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

InvesteringsForeningsRådet

Lotte Møllerup

Maria Birkvad